

இந்து ஓரங்கலம்

கைப்பாலன சபை வெளியீடு.

வெள்ளிக்கிழமை தோறும்
வெளிவருவது

ஆரூபம்: விரோதி லூ (1889) ஆவணம் 28-ம் எ

அச்சுக்கார அசுசியாத்துரூபம்

ஸெ. காஷ்மகால் துறை வீதி, யாமப்பாணம்

செய்தித் தாளாகப்
பதிவுபெற்றது

பிரதி விலை: சதம் 20.

கெல்லைப்பேசி: 356

பக்ட - அகை] யர்மியான் பிங்கள் ஸூ மாசி மீ 15 - ம் வெள்ளிக்கிழமை (17 - 2 - 1978) [ஆலை: சா

வட்டமாழிக் காந்தபுராணக் கடல் வளமாய்க் கடைந்தெதுத்த அழுதம்

மாவையில்
கச்சியப்பர் விழா

காலைப் பூசையும் கந்த சுவாமியார் வீதிவைலூம் மூடிந்ததும் கந்தபுராண ஏடுகள் ஊர்வனமாகக் கொண்டிரப்பெற்றன.

ஆதின சர்த்தர் சிவழீ சண்முகநாதக் குருக்கள் ஆசியுரயாகக் கந்தபுராணபடனம் மாலையில் என்றுதொடக்கம் இறைவரை நிகழ்வது ஆலயமகத்துவத்தைக் காட்டி கிண்ணதெனக் கூறினார்.

பண்டிதர் வே. சங்கரப் பிள்ளை அவர்கள் வரவேற்புரை பகரும் கைகூயில் மாலை ஆதினகர்த்தர சமய வளர்ச்சிக்குப் பண்ணி செய்தவரும் பண்பாளர் என்றும், கச்சியப்ப சிவாசாரிக்கு விழாவெடுப்ப தில் பெருமகிழ்ச்சி கொள்பவரும் என்ற பாராட்டினர்.

சுமாதான நீதிபதி வ. சுரவனமுத்து அவர்கள் ஆரம்பித்துவைக்கும்உரை பல சைவ மகாசபையின் தொண்டு நால்கள்கணம் அமைந்திருக்கின்றது என்றனர்.

தலைமையுரை ஆற்றிய திரு. ந. ம. சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் கந்தபுராணம் எனும் கற்பகத்துறை நாட்டிய கச்சியப்ப சிவாசாரியார் சைவ சிந்தனையை ஊக்குவித்துக் கிததாந்தப்பொருளினாக செய்யுள் வடி வாக்கி உயர்த்தி வைத்த வர் என்றும் அன்னிரை நாமம் பொன்னேபோற் போற்றப்படல் வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார்.

கந்தபுராணக் கலாசாரம் என்ற பொருள் பற்றிப் பண்டிதர் இ. நமசிவாயம் அவர்கள் அனைப் பயனின விளைவு விளக்கும் கந்தபுராணம் சூரண முதலை அசுரர் மூலம் அப்புராணம் கற்போரையும் கேட்போரையும் இப்பிரிப்பில் இனி

கச்சியப்ப சிவாசாரியார்
கணித்த கந்தன் கதை

சங்கர சங்கிதையென்பது வடமொழிக் காந்தபுராண ஆறுகாண்டங்களில் ஐந்தாவது. சனற்குமார, சுத, பிரம, விட்னே சங்கர, சூர சங்கிதைகள் அந்த ஆறும்.

பன்னிரண்டு கண்டங்களையுடைய சங்கரசங்கிதையில் முதலாவது சிவரக்கிய கண்டம், மூலாயிரம் சிரந்தங்கள் கொண்டது சங்கர சங்கிதை,

சிவரக்கிய கண்டத்தில் முதற்கண் உள்ள ஆறு கண்டங்களிற் காணப்பட்டனவேயே. செந்தமிழ்க்கந்தபுராணம்.

இத்தகையதையே கச்சியப்ப சிவாசாரியார் செய்யுட்களாய் யாத்தனர் என்றால் இவர்தம்பெருமையை யார்தான் எடுத்துரைக்க வல்லார்?

தடவினுட கடலாகிய கந்தபுராணத்தைக் கரை காண்பது சடவுளின் காருண்யத்தைக் காண்பதாகும். இந்த ஏற் புராணத்தில் எந்தப்பகுதியை எடுத்தாலும் (வளர்ச்சி 3-ஆம் பக்கம்)

மலேசியாவில்
மகாசந்நிதானத்தின்
மணி விழா

ஆறுபத்து ஆண்டுகள் பூர்த்தி ஆசுத அருமை. அதனிலும் அருமை அவ்வாண்டுகள் அரன் கேளவில் அமைத்து.

நல்லை ஆதின குருமகா சங்கிதானம் பூர்-ல-பூர் சுவாமியாத தேசிக ஞான

ப்பாவஞ் செய்யா திருக்குதலுகின்றதென்றும் சில அம்சங்களை நன்கு விளக்கக் காட்டினர்.

மாலை முதிகமிழ் மன நத்தினரும் பண்ணிசைச் சுவாணம் சூரண முதலை அசுரர் மூலம் அப்புராணம் கற்போரையும் கேட்போரையும் இப்பிரிப்பில் இனிவிளைவு விளைவு விளைவாகிற பெறுவார்கள். இது நெடுங்காலம் பலாலும் அநுபவத்தினால் சிச்சயித்து உரைக்கப்பட்ட விளையம். இது

சங்கரமுர்த்தி
பெருந்திருவிழா

22-2-78 பதன் குரீயா தய வேளையில் 'மா சிக் கடலாட்சி விழா' கண்ணகையம்மன் கோவிலை யெத்தகடலில் 'களத்து விமல், ஸியபற்ற சங்கரமுர்த்தி கோவில் மும் தேர்த் திருவிழாவில் பெருந் திருவிழா 13-2-78 வெற்ற வித்துவான் சி. கொட்டேயெற்றத்துறை ஆறுமுகம் அவர்கள் இப்பாயது 21-2-78 செவ்ரிய முநூப் பெருமான் வாய்க்கிழமை தேர்த் திருவிழுஞ்சலும் வெளிவரும், விழா நடைபெறும்.

மடதருமத் திருப்பணியில்
மாதராளின் மகத்தானபங்கு

புதுவழியிற் புண்ணிய நாச்சியார்
மதநெறி வளர்த்தனர்

அடியார்க்கும் அடியார்களைச் சந்தரமுர்த்தி சுவாமிகள் தானும் ஒருவராகப் பெருமதிப்புக் கொடுத்த முறை மக்களிடம் பரவுமோனாற் சமயநெறி தானுகவே நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும்.

இந்தொண்டர்கள் ஆற்றிய பெரும் பணியைப் போற்றி இறை பணியில் வின்ற புண்ணியாச்சி அம்மையாரும் திவகவதியார், மக்கையர்க்கருசியாரி முதலிய மாதரார் பரப்பிய கைவதி தொண்டினைச் செய்து வந்தார். அந்தப் பெண்கள் திவகத்தின் பெரும் பணியை நாளை மறுநாள் சைவபரிபாளன சபையார் போற்றிக் குருதுசை டத்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன,

புண்ணிய நாச்சியாரின் வரலாற்றினைப் புத்தக வடிவமாகப் பொதுமக்கள் அறிய வைப்பது ஒரு புண்ணியைப் பணியாகும். இந்தசாதனத்தில் இந்த ஏராறு வெளியிடப்பட இருக்கின்றது.

பெருங்கொடைப் புரப்பு விசாலமான பல காணி களைத் தருமான்த செய்து சைவ நெறி நின்ற இவ்வடிவமையார் சிதம்பரத்திலும் இத் தகைய தொண்டினைச் செய்தார் என்றால் நாவலர் நற்றகையாரின் அடிச்சுவட்டில் ஆழந்தவர் இவர் என்பது புலனுகும்.

முக்காலும் சத்தியம்!

"இக் கந்தபுராணத்தை விதிப்படி மெய்யன்போடு நீயமாகக் கேட்பவர்கள் நோய்ந்தகம், செல்வம், புத்திராக்கியம், சத்திரு ஜயம், இராசவளியம் முதலிய பயன்களைத் தாம் தாம் வேண்டியவாறே பெறுவார்கள். இது நெடுங்காலம் பலாலும் அநுபவத்தினால் சிச்சயித்து உரைக்கப்பட்ட விளையம். இது சத்தியம்! சத்தியம்! முக்காலும் சத்தியம்!"

- ஶ்ரீ முக்காலும் அழைந்தவர்,

THOUGHTS TO BE TREASURED

கல்லாத முடிரைக் காணவு மாகாது,
கல்லாத முடர்சொற் கேட்கக்கட னன்று,
கல்லாத முடர்க்குக் கல்லாதார் நல்லாராம்.
கல்லாத முடர் கருத்தறி யார்களே.

Ignorant fools, their company should be shunned, their words should not be listened to, they prefer the company of similar fools. Ignorant fools know not the truth.

Hindu Organ

Friday, 17th February, 1978.

SABOTAGE — NOW A SYSTEM!

Depressing news and distressing reports of unbridled violence at international level are tending to shake the confidence of man in the future of mankind.

Tragedies that had not been heard of in the past have overtaken the world. Responsible persons have been fatally attacked. In short no public officer has been spared peace of mind to carry out his duties.

Disciplinary action against offending officials only brings out open protests in the form of sudden strikes, work to order and other devices of sabotage. Apparently the subtle mischief known as sabotage has been thoroughly systematised.

The dastardly attempt that was unconsciously made by bide-bound criminals at Sydney must be regarded as a glaringly alarming signal for setting-up chaotic conditions in the political arena all the world over.

Shri Moraji Desai, Prime Minister of India referring to this mad manoeuvre hinted at the possibility of a very dangerous revolutionary party being behind the tragic incident. This head-hunting movement appears to have placed a prize on the Indian Premier's valuable head. If such brutal attempts have become common then no conference of nations can be held but with grave risk to limb and life.

The U. N. O. will have to deal with this menacing problem at the earliest. This is not a matter for prolonged discussions but is a question of evolving a defensive system against terrorists.

The solemn declarations of the Big Powers that Nuclear weapons should be controlled and at the same time their supply in the sly of arms to combating countries such as Ethiopia - Somalia, Egypt - Israel only indicate feigned good-will and help the growth of malice. Thus what is evident in the happenings in the world at present is the existence of pretended overtures of peace. So long as these stimulated scheming goes on so long will the tendency to subvert peace continue.

Human civilization has come to a halt. People are being reminded of the cruel age of cannibalism. In the fair name of freedom foul deeds are being perpetrated.

The Massacre of Athletes in Munich could not open the eyes of the United Nations. Since then several atrocities have been committed. And now the Savagery at Sydney.

For the sake of truth let the super powers stop their tall-talk of peace, harmony and what not. Let them call off the Cold War and declare the real war to decide their supremacy.

Or let them understand that in the eyes of the terrorist there is no super or inferior big or small personality. And let them act magnanimously saving themselves and the world with them.

THOUGHTS OF THAYUMANAVAR

[The Gurupoojah of Saint Thayumanavar was observed last month. In this connection we reproduce relevant portions from the Life and Writings of Sir Mutu Coomaraswamy by SRI DURAL RAJA SINGAM of Malaysia.]

The hymns of Tayumanavar reflect the ineffable and inexpressible joy of a realised soul in communion with God. They translate into the language of men and cast into a mould of words the untranslatable and transcendental realms of the Eternal and Unchangeable Being. They are in themselves miracles of human expression and as miracles beyond structure and form. They are therefore untranslatable. It has been said of verse that, that part of it which makes it poetry is beyond translation. However, there is a difference between clothing a chance passerby on the road without knowing anything about the nature of his being and dressing one's own child so as to bring out its many faceted but essential individuality.

The difference between translating poetry which is the outpouring of someone else's soul and giving expression in a new form to what one deeply feels oneself but is expressed infinitely better than one ever can, is similar. I feel that the relation between Tayumanavar and Sir Mutu Coomaraswamy to be that of the second kind. They were kindred souls; and therefore even when Sir Mutu Coomaraswamy renders Tayumanavar's hymns into English he is still really expressing Tayumanavar and so doing is expressing the vibrations of his own soul.

The rhythmic prose of (Mutu) Coomaraswamy who was steeped in Hindu philosophy has a style all his own. These graceful and musical translations have over a hundred years been not read by the public. Here it is a case of translating from an Oriental language—a language which does not even belong to the Indo-European group of languages into English. For years these translations in printed form remained unremembered. Of equal intrinsic value are his manuscript notes to the text, which fortunately still exist as a fragmentary manuscript, scarcely decipherable and very root-fertilized for publication. Before those notes could be given to

the printers, Sir Mutu died. These notes undoubtedly must be rich in content with the philosophic and religious ideas of which Sir Mutu was a real representative.

The book begins in Chapter I, with 3 hymns which Tayumanavar sang at Trichinopoly at a Congress of Religions from Para | Siva Vanakham which commence the entire collection as found in all editions of Tayumanavar's hymns. The opening hymn is:

Para Siva Vanakham

What is that which, unconfin'd to this or that spot, but in splendour, fulness of joy, and grace, pervadeth all space?

What is that which, willing entire millions of worlds to rest in the space of its grace, exists as the life of life?

What is that which stands unaffected, whilst myriads of religions contending claim it to be "our god," "their god"?

What is that which, whilst this contention spread everywhere, exists as a spirit, all-powerful, happy, eternal? Again,

What is that which has for its abode the region, where neither all faiths

light nor darkness is found?

That — That alone is agreeable to the mind. Let us, viewing all that we see as the display of the form of the unspeakable (Maunam), make obeisance to It.

Some of the finest lines in these translations, depicting symbology and imagery in these devotional poems are the following where the divine experience of Tayumanavar finds spontaneous expression. The Nadanta dance of Nataraja is visualised with flawless charm and matchless poetry by both Saint and translator.

Here are the titles.

Parasiva Vanakkam
Paripuranandam
Porulvanakkam
Chinmayananda Guru
Mouna Guru Vanakkam
Karunakarak Kadavul
Siddha Gnānam
Ananda Mana Param
Sukha Vari
Enkuniraykinta Porul
Sachchidananda Porul
Tejomayanandam
Chit-Sukhodaya Vilasam
Panmala
Kadun Karaiyum
Kallalin
Vairakya Catakam

Among the song offerings of Tayumanavar are ten songs. GOD OF MERCY-KARUNAKARA-K-KADAVUL, sung in praise of the God of Mercy who dances the dance of delight in the Chit Sabha transcending one's imagination. He sees Him as the Lord of

தாயுமானவர் பாடல்

அங்கிலக னுபடி யெங்கும்பர் காசமா

யானந்த பூர்த்தியாகி

அருளோடு சிறந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குஞ்ஜே

யீலான்ட் கோடியெல்லாங்

நங்கும் பழக்கிச்சை கவத்துயிர்க குரியாய்த்

தழுழுத்ததெது மனவாக்கினிற்

நட்டாம் னின்றதெது சமயகோ டுக்களெலாங்

தந்தெய்வ மெந்தெய்வமென்

நெங்குஞ் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு னின்றதெது

வெங்களும் பெருஷழக்காய்

யாதிலும் வல்லவொரு சித்தாசி யின்பமா

யென்றைக்கு முள்ளதெதுமேற்

கங்குல்பக வறநிற்ற வெள்ளையு தெது அது

கருத்திற் கிழங்கத்துவே

கண்ணவெ லாமோன வுருவெளிய தாகவுங்

கருதியஞ் சலிசெய்குவாம்.

வாங்குகின் வழா பெய்க மலிவளஞ்சுரக்கம்பை

சௌங்குமை ஏரு செய்க குறைவிலா தயிரக்க வாங்கு

சாங்குமை மாநில நற்றுவம் வேங்கி மலை

மேங்குமையை காவந்தி யெங்கு உடை மெங்குமை

printed and published by the Proprietors, the Saiva Paripalana Sabha, Jaffna at their Saiva Prakasa Press, 450 K. K. S. Road, Vannarponnai, Jaffna on Friday, February 17, 1978.

EDITOR-IN-CHIEF: R. N SIVAPRAKASHAM